

19.7. 2026, 7. neděle po Trojici

Píseň: 289 *Tebe, Bože*

Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé. (Mt 20,28)

Píseň: 634 *Hned zrána vzdej díky*

Modlitba:

Pane Bože,

koloběh života, střídání dne a noci, déšť, vítr, zvuky ptáků... Naše probouzení a vstávání, pouštění se do práce, zvládání starostí. Naše radosti i obavy a strachy. Naše temné noci. Vzpomínání na včerejšky, dny, roky uplynulé, očekávání večera, zítřka, dnů a let příštích, malých i větších neznámých... To všechno je kolem nás, v nás, to si neseme a někdy je to krásné a někdy je to na nás celé těžké.

Jsme rádi, že s tím vším můžeme přijít i do kostela. Děkujeme ti. Hledáme tě, Pane Bože. Buď nám oporou, nadějí, ukazuj směr. Ukazuj nám, co je dobré a co ne. Chraň nás od zlého. Toho zlého, čeho jsme my sami schopni, i toho zlého, co nás ohrožuje od jiných. Amen.

Čtení: Iz 53,1-12

Píseň: 526 *Tvůj kříž mi září v temnotách*

K tématu kázání: V posledním půlroce kázání na Sk - o apoštolu Pavlovi. O prázdninách ještě u Pavla zůstaneme - budeme číst části jeho epištol.

Text: 1K 3,21-4,5

Kázání

Čím je dáno, kým jsem?

Ukaž mi, co čteš, a já ti řeknu kdo jsi... Ukaž mi, kde bydlíš, jaké máš auto, řekni, kde jsi studoval, jaké kouříš doutníky, čím byli tví rodiče, přines výpis z trestního rejstříku... a podle toho se pozná... Co objektivně vypovídá, kdo jsem?

Nebo ještě jinak: říká o mně něco fakt, že mám křestní list a třeba i svědectví o konfirmaci?

Kdo jsem? Za koho mne pokládáte? Za koho se pokládám já sama? A jak mě vidí Pán Bůh? Podle čeho mě hodnotí? Co vynese na světlo?

Můžu se něčím chlubit? Přemýšlím, co znamená to slovo "chlubit". Něco jako se "prezentovat"? Je to něco, co dávám na odív? Co mně nebo aspoň trochu "ke mně" patří? Co o mně vypovídá (většinou míněno pozitivně). Používáme výraz "pochlubit se" - něčím novým nebo nějakým úspěchem...

Apoštol Pavel napomíná lidi v korintském sboru, aby se nechlubili lidmi. Nechce, aby se příliš vážali na lidi, konkrétně na své kazatele nebo misionáře. Když se něčím chlubím, dávám tím najevo, že ta věc nebo člověk ke mně trochu patří. Že on/ona mi tak trochu patří. Pavel opakovaně kritizuje, že někteří se hlásí k němu, někteří k Apollovi...

Všechno je to vaše. Vaši oblíbení nebo důležití kazatelé, vaši přátelé, vaše rodina, děti, vnoučata... všechno je vaše. Pavel ale jmenuje mnoho dalšího, nejen lidi: *Ať svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše...* Nikdo vám to nebere. Až se z toho výčtu člověku hlava zatočí. Vy sami ale jste Kristovi a Kristus je Boží. Takže?

Představuji si malé dítě na pískovišti, snaží se do náruče pojmout všechny své hračky, aby mu je nevzalo nějaké jiné dítě. To je moje! Stojí uprostřed pískoviště, drží kyblíček, bagr, lopatku, bábovky... padá mu to z rukou, ale chce si to svoje ohlídat. A dál? Mračí se, protože si neví rady, co

s tím nákladem udělat, hrát se s tím nedá, když máte ruce plné. Přichází maminka. Bere dítě do náruče i se vším, co ono si drží v rukou, posadí si je na klín vedle pískoviště. Nikdo ti to nebere, ty můj chlapečku. Klidně si hraj,... Něco si u mě můžeš odložit.

At' svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše... Náklad k neunesení. Jak se svým životem naložím? To je náročnější rozhodování, než kam bezpečně uložit vydělané peníze. Je to můj život. Je to tvůj život... říkají rodiče svým dospívajícím dětem, když se jim zdá, že by něco měly dělat jinak nebo se pro něco rozhodnout odpovědněji...

Je to můj život, moje přítomnost, budoucnost, moje nemoci, bolesti, moje hříchy a viny, moje vztahy, moje radosti, trápení, moje rozhodování. Můj sbor. Můj vztah k Pánu Bohu, moje modlitby, moje víra. Možná malá, vratká, nejistá. Je to moje, je to vaše. Vy však jste Kristovi, říká apoštol Pavel. Přinejmenším od křtu jste/jsme Kristovi. S tím vším, co je vaše a co je někdy těžké unést nebo ochránit nebo opustit. Naše náruč plná našich - kdyby hraček... Se vším, co je naše, se Pánu Bohu svěřujeme.

Apoštol Pavel pokračuje dál. *Proto at' nás všichni pokládají za služebníky Kristovy a správce Božích tajemství.* Kromě mnoha již vyjmenovaných věcí apoštol Pavel má ještě něco: on má povolání, je apoštolem (tj. poslaným). Svým posláním si je hodně jistý, víckrát to v dopise do Korintu připomíná. Je to v duchu předešlých veršů, kde Pavel vyjmenoval mnohé, co je naše (váše); on si je jist, že má ještě něco. Je apoštolem, služebníkem Kristovým a správcem Božích tajemství.

Co jsou ta Boží tajemství (řecky mystéria), kterých je Pavel správcem (v kraličtině šafářem, v řečtině je zde slovo oikonomos)? V liturgii večere Páně se někdy říká tzv. tajemství víry: *Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.* Myslím, že to souvisí s Pavlovým důrazem na Kristův kříž. To je ono bláznovství kříže, to je důraz na Krista ukřižovaného. Ve víře a ve svátostech se setkáváme s tajemstvím Božím, přijetím křtu i přijímáním večere Páně se stáváme každý aspoň trochu správci tohoto tajemství.

Od správce se očekává, že bude spravovat to svěřené, pečovat. Věrně. Ve víře. Protože "na tvůj příchod čekáme" - protože Pán přijde a bude se ptát, jak jsme pečovali. Vynese na světlo, co bylo skryto ve tmě, co možná nikdo neviděl, nehodnotil.

Četli jsme z proroka Izajáše o služebníkovi, který trpěl za nás. Křesťané vztahují tato Izajášova slova na Krista. Byly to naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal. Nemusíme unést všechno sami.

Dejme si dohromady, o čem jsme doted' mluvili:

1. Všechno je naše. (obraz dítěte, které má plnou náruč svých hraček)
2. My s tím vším, co je naše, jsme Kristovi a Kristus je Boží.
3. Jaký je ten Kristus, jemuž patříme? Apoštol Pavel káže Krista ukřižovaného.
4. U Izajáše čteme o služebníkovi, který nám to všechno pomáhá unést. A že toho na něm leží hodně. *Svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost..* naše bolesti, nemoci, strach, vinu, hřích... To je ono tajemství víry: tu tíhu nemusíme nést sami. Nese ji s námi, za nás, Kristus. Ještě jednou to tajemství víry: *Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.*

Pane Bože, někdy je toho na nás moc. Toho, co musíme unést, toho, co nahání strach. Mnohého je nám líto... Děkujeme za pozvání, abychom tu tíhu odložili u tebe. Amen.

Píseň: 660 *Když soumrak zháší*

Ohlášky

Píseň: 309 *Zachovej nás při svém slovu a dej k němu víru*

Přímlovná modlitba
Otče náš

Poslání: A tak ať se nikdo nechlubí lidmi. Všechno je vaše,... ať svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše, vy však jste Kristovi a Kristus je Boží. (1K 3,21-23)

Požehnání: (Jsem si jist, že) ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu. (Ř 8,38-39)

Píseň: 399 *Učiň mne, Pane, nástrojem*